

Anna Aguilar-Amat traduïda per Simona Skrabec & Ivan Dobnik

La idea de tu i tu

Hom necessita un tu.
No cal que sigui un tu quotidià.
Pot ser simplement la idea d'un tu.
De vegades la idea d'un tu és més real que un tu present.
Entre la idea de tu i la persona 'tu' pot haver
molts quilòmetres, un oceà, una pila d'anys.
Tant hi fa.
'Tu' és el destinatari dels mots.
Els mots són els destinataris dels pensaments.
Els pensaments són els destinataris dels desigs.
Els desigs són els destinataris dels gens.
Els gens són els destinataris de la vida.
Puc inventar coses de tu a partir de detalls:
la sopa de tomàquet, la melangia dels dies grisos,
la música de Paul Simon. O puc deixar-te indefinit
en el pronom a mida que el record d'una cambra d'hotel
s'esborra.
No ets una quimera, sinó una idea, és diferent.
La distància entre una quimera i una idea és la poesia.
I la distància entre la idea de tu i tu... soc jo.
Penso que ni tu ni jo som idees dolentes, en tot cas.

Ideja o tebi in o tebi

Vsak potrebuje nekoga, ki mu pravi »ti«.
Ni treba, da je »ti« znanec.
Mogoče samo ideja o njem.
Včasih je ideja o nekom resničnejša od prisotnega človeka.
Med idejo o nekom, ki mu pravimo »ti« in osebo, je
ogromna razdalja, cel ocean, ali pa vrsta let.
Ni važno.
»Ti« je naslovnik besed.
Besed, ki so naslovniki misli.
Misli, ki so naslovniki želja.
Želje, ki so naslovniki genov.
Geni, ki so naslovniki življenja.
Lahko si izmislim stvari o tebi do podrobnosti:
paradižnikova juha, otožnost deževnih dni,
glasba Paula Simona. Ali pa te lahko pustim nedefiniranega,
osebni zaimek ti je po meri, spomin na hotelsko sobo pa
vseeno bledi.
Nisi izmišljija, temveč ideja, to je nekaj drugega.
Razdalja med izmišljijo in idejo je poezija.

Razdalja med idejo o tebi in med tabo... sem jaz.
Zdi se mi, da ne ti ne jaz nisva slabi ideji.

Anna Aguilar-Amat_ Orografia aèria per Simona Skravec & Ivan Dobnic

Orografia aèria (poema eteri)

En l'aire hi ha muntanyes i altiplans
amb les seves baldanes, sots, avencs,
vessants.
Els núvols les remunten i cenyen. No
pugen dalt dels pics i, per això, mai no
veiem els cims dels gasos, ens pensem
que no tenen escaires.
Quelcom semblant és el que passa
amb l'ànima. Molt poca gent
veu bé la seva geografia;
desconeixen les bretxes i les grutes.
S'arrisquen a volar per l'ànima
d'algú com si fos una planura
esfèrica. De res serveix advertir que
la cosa es complexa a qui l'ha volgut
simple.
Tot i que és simple, verament:
el cel té esquena i només vol
que algú vulgui gratar-li quan
li fan pessigolles els àngels amb
les ales.
Per poder fer-ho cal aprendre
a veure'l's, i per tal de veure'l's cal
aprendre a estimar. Per estimar no cal
aprendre a aprendre i és, de fet,
molt millor no saber res.

Orografija zraka

V zraku so gore in planote, s svojimi
klanci, grapami, brezni, pobočji.
Oblaki jih preplezajo, se primejo obnje. Ne
dvignejo se na vrhove, zato nikoli
ne vidimo plinskih vrhov, mislimo si,
da nimajo oglov.
Nekaj podobnega se zgodi
z dušo. Zelo malo ljudi sploh
pozna svoje površine;
a ničesar ne vemo o razpokah in jamah.
Tvegajo let po duši,
kot bi bila to zaobljena ravnica.

Opomin, da je stvar zapletena,
ne pomaga človeku, ki prisega na enostavnost.
Čeprav je v resnici preprosto:
Nebo ima hrbet in samo tega si želi,
da bi ga kdo popraskal,
ko ga angeli požgečkajo s
perutnicami.
Zato se ji moramo naučiti prepoznati,
naučiti se moramo ljubezni. V ljubezni
učenje učenja ni potrebno, bolje je, če
ničesar ne vemo vnaprej.

Anna Aguilar-Amat_Plantilles per Simona Skrabec & Ivan Dobnik

Plantilles

Aquestes ja t'han quedat petites. Hi
passo els dits i toco la planta dels
teus peus, el negatiu d'un temps en
què sempre érem junts i els dies que
viuràs quan jo desaparegui. Un futur
que modela l'ortopèdia, la gravetat
que t'ha fet caminar estrany als meus
passos. Trepitja els meus fracassos
com si fossin graons d'una sapiència
antiga, perquè són el bagul que sempre
podràs vendre al traginer que passi.
Digues que la clau l'has perduda, que
et paguin pel seu pes; si troben que és
lleuger dius que són mapes i si el troben
pesant que són gemmes precioses. I després
ves-te'n lluny, camina fins els cims. Regala
una moneda de perdó. Tot el que donis
et durà més lluny.

Vložki za čevlje

Tile so ti že premajhni. S prsti sežem
v čevlje in se dotaknem tvojih
podplatov, negativ časa, v katerem
sva bila vedno skupaj in dni, ki
jih boš živel, ko mene več ne bo. Prihodnost,

ki jo oblikuje ortopedija, težnost,
zaradi katere čudno stopaš ob
meni. Stopaj po mojih porazih,
kot bi bili stopnice starodavne
modrosti, ker so skrinja, ki jo boš lahko
prodal prvemu krošnjarju, ki bo prišel mimo.
Reci mu, da si izgubil ključ, naj ti plača
na težo; če ti bo rekel, da je
lahka, mu reci, da gre za zemljevide, če pa se mu bo zdela
težka, mu reci, da je polna draguljev. In potem
odidi, hodi vse do vrhov. Podari
kovanec za odpuščanje. Vse, kar boš dal drugim,
te bo popeljalo naprej.